

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 911

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 11 noiembrie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 482 din 30 iunie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 478 alin. (4), art. 484 alin. (2), art. 486 alin. (2) și art. 488 alin. (1) din Codul de procedură penală	1–4
Decizia nr. 507 din 5 iulie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 260 și ale art. 426 lit. a) din Codul de procedură penală	4–7
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
353. — Decizie privind eliberarea domnului Vasile Daniel din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Naționale pentru Romi	7
354. — Decizie privind numirea doamnei Ionelia Claudia Grosu în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Naționale pentru Romi	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 482

din 30 iunie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 478 alin. (4), art. 484 alin. (2), art. 486 alin. (2) și art. 488 alin. (1) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 478—483, art. 484 alin. (1), art. 485—487 și art. 488 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioan Beșliu în Dosarul nr. 3.064/222/2014 al Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.546 D/2015.

2. La apelul nominal răspunde autorul excepției, prin doamna avocat Irina Nistor, din cadrul Baroului Botoșani, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Se constată lipsa celeilalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, la dosarul cauzei, autorul excepției a depus note scrise, prin care solicită admiterea acesteia.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul doamnei avocat Irina Nistor, care pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate. Se arată, în acest sens, că, faptul că persoana vătămată nu are niciun rol în stabilirea încadrării juridice a faptei și a cuantumului pedepsei, cu prilejul încheierii unui acord de recunoaștere a vinovăției, este de natură a încălca prevederile constituționale ale art. 16, art. 21 și art. 24. Se mai susține că aspectul neacoperirii prejudiciului cauzat ar trebui să reprezinte o circumstanță agravantă de care organele judiciare să țină cont atunci când stabilesc condițiile în care poate fi încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției, în caz contrar, textele criticate contravenind aceluiași dispoziții constituționale anterior enumerate.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 484 alin. (2) și art. 488 din Codul de procedură penală și de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a celorlalte dispoziții legale supuse controlului de constituționalitate. Referitor la aceasta din urmă se arată că persoana vătămată, în vederea realizării intereselor sale patrimoniale, are posibilitatea atât să se adreseze instanței civile competente, cât și să încheie o tranzacție sau un acord de mediere, conform art. 23 din Codul de procedură penală.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Decizia nr. 757 din 9 octombrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.064/222/2014, **Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 478—483, art. 484 alin. (1), art. 485—487 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Ioan Beșliu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de apel formulate împotriva unei sentințe penale de admitere a unui acord de recunoaștere a vinovăției încheiat de către inculpat cu Parchetul de pe lângă Judecătoria Dorohoi, cauză în care autorul excepției de neconstituționalitate are calitatea de parte civilă.

7. **În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată** că, în urma încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției între inculpat și parchet, persoana vătămată se află în situația de a formula o acțiune în răspundere civilă delictuală, la o instanță civilă, pentru recuperarea prejudiciilor suferite în urma săvârșirii infracțiunii, acestea nemaiputând fi obținute prin soluționarea de către instanța penală a laturii civile a cauzei. Or, acest aspect discriminează partea civilă, în cazul încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției, în raport cu alte persoane ce au calitatea de parte civilă în alte cauze penale, creându-i celei dintâi o situație mai puțin favorabilă, caracterizată prin prelungirea nejustificată a procedurii de recuperare a prejudiciilor și prin costuri suplimentare. Se arată, de asemenea, că, la stabilirea pedepsei, cu ocazia încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției, nu s-a ținut cont de faptul că inculpatul nu a plătit părții civile despăgubirile cuvenite. Se susține că, în aceste condiții, partea civilă este discriminată prin faptul că nu are drept de apel împotriva sentinței de admitere a acordului de recunoaștere a vinovăției. Pentru aceleași motive, se susține încălcarea, prin textele criticate, a liberului acces la justiție și a dreptului la apărare al părții civile.

8. **Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât, prin Decizia nr. 235 din 7 aprilie 2015, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 488 din Codul de procedură penală, precum și soluția legislativă cuprinsă în art. 484 alin. (2) din Codul de procedură penală, care exclude persoana vătămată, partea civilă și partea responsabilă civilmente de la audierea în fața

instanței de fond, sunt neconstituționale. În susținerea aceleiași opinii, se arată că, la data soluționării apelului în cadrul căruia a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate, respectiv 9 octombrie 2015, decizia anterior referită fusese publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 364 din 26 mai 2015.

9. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

10. **Guvernul** arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că textele criticate nu încalcă prevederile art. 16, art. 21 și art. 24 din Constituție.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, notele scrise ale autorului excepției, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, conform încheierii de sesizare, prevederile art. 478—483, art. 484 alin. (1), art. 485—487 și art. 488 alin. (1) din Codul de procedură penală. Din analiza excepției de neconstituționalitate, Curtea reține, însă, că autorul critică, în realitate, dispozițiile art. 478 alin. (4), art. 484 alin. (2), art. 486 alin. (2) și art. 488 alin. (1) din Codul de procedură penală, care, la data invocării excepției, aveau următorul cuprins:

— Art. 478 alin. (4): „*Limitele încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției se stabilesc prin avizul prealabil și scris al procurorului ierarhic superior.*”;

— Art. 484 alin. (2): „*Instanța se pronunță asupra acordului de recunoaștere a vinovăției prin sentință, în urma unei proceduri necontradictorii, în ședință publică, după ascultarea procurorului, a inculpatului și avocatului acestuia, precum și a părții civile, dacă este prezentă.*”;

— Art. 486 alin. (2): „*În cazul în care instanța admite acordul de recunoaștere a vinovăției și între părți nu s-a încheiat tranzacție sau acord de mediere cu privire la acțiunea civilă, instanța lasă nesoluționată acțiunea civilă. În această situație, hotărârea prin care s-a admis acordul de recunoaștere a vinovăției nu are autoritate de lucru judecat asupra întinderii prejudiciului în fața instanței civile.*”;

— Art. 488 alin. (1): „*Împotriva sentinței pronunțate potrivit art. 485, procurorul și inculpatul pot declara apel, în termen de 10 zile de la comunicare.*”

Ulterior sesizării Curții, dispozițiile art. 484 alin. (2) și art. 488 alin. (1) din Codul de procedură penală au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016, având, în prezent, următorul cuprins:

— Art. 484 alin. (2): „*La termenul fixat se citează inculpatul, celelalte părți și persoana vătămată. Instanța se pronunță asupra acordului de recunoaștere a vinovăției prin sentință, în ședință publică, după ascultarea procurorului, a inculpatului și avocatului acestuia, precum și, dacă sunt prezente, a celorlalte părți și a persoanei vătămate.*”;

— Art. 488 alin. (1): „*Împotriva sentinței pronunțate potrivit art. 485 și 486, procurorul, inculpatul, celelalte părți și persoana vătămată pot declara apel, în termen de 10 zile de la comunicare.*”

14. Cu toate acestea, având în vedere că, în cauza în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate, au produs efecte textele criticate în forma anterioară modificării lor, și, având în vedere cele statuate prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea reține ca obiect al prezentei excepții de neconstituționalitate, prevederile art. 478 alin. (4), art. 484 alin. (2), art. 486 alin. (2) și art. 488 alin. (1) din Codul de procedură penală în forma pe care acestea o aveau la data invocării excepției.

15. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil și art. 24 cu privire la dreptul la apărare.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea, referitor la criticile formulate cu privire la dispozițiile art. 484 alin. (2) și art. 488 alin. (1) din Codul de procedură penală, constată că, prin Decizia nr. 235 din 7 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 364 din 26 mai 2015, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 488 din Codul de procedură penală, precum și soluția legislativă cuprinsă în art. 484 alin. (2) din Codul de procedură penală, care exclude persoana vătămată, partea civilă și partea responsabilă civilmente de la audierea în fața instanței de fond, sunt neconstituționale. Or, potrivit prevederilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „*nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”. Întrucât actul de sesizare a Curții Constituționale cu prezenta excepție de neconstituționalitate a fost pronunțat pe data de 9 octombrie 2015, iar constatarea neconstituționalității textului criticat a intervenit, prin pronunțarea și publicarea Deciziei nr. 235 din 7 aprilie 2015, înaintea datei încheierii anterior referite, urmează ca excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 484 alin. (2) și art. 488 alin. (1) din Codul de procedură penală să fie respinsă ca inadmisibilă.

17. Referitor la critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 478 alin. (4) din Codul de procedură penală, conform căreia textul criticat este neconstituțional, întrucât la stabilirea limitelor încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției nu se ține cont de faptul că inculpatul nu a plătit părții civile despăgubirile convenite, Curtea reține că legiuitorul nu a reglementat, în mod expres, aspectele ce trebuie avute în vedere la stabilirea limitelor încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției, prevăzând, la art. 480 din Codul de procedură penală, doar condițiile încheierii acestui acord. Având în vedere, însă, că acordul de recunoaștere a vinovăției reprezintă o formă de „justiție negociată”, ce presupune o negociere între acuzare și apărare, pot fi avute în vedere elemente precum voința inculpatului de a coopera la efectuarea urmăririi penale sau acuzarea altor persoane, atitudinea pe care inculpatul o are față de activitatea sa criminală, antecedentele penale ale acestuia, natura și gravitatea acuzării, posibilitatea de a obține condamnarea în cazul respectiv, interesul public de a se proceda la o judecată mai operativă, cheltuielile pe care le presupune judecata inculpatului. Așa fiind, nu este exclusă de către legiuitor posibilitatea luării în calcul, cu prilejul încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției, a faptului acoperirii de către inculpat a prejudiciilor cauzate prin săvârșirea infracțiunii.

18. În ceea ce privește acoperirea de către inculpat a prejudiciilor cauzate prin săvârșirea infracțiunii, acestea pot fi obținute prin exercitarea acțiunii civile în procesul penal, conform dispozițiilor procesuale cu caracter general, prevăzute la art. 19—28 din Codul de procedură penală coroborate cu acelea ale art. 486 din același cod.

19. Referitor la critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 486 alin. (2) din Codul de procedură penală, conform cărora, în cazul în care instanța admite acordul de recunoaștere a vinovăției și între părți nu s-a încheiat tranzacție sau acord de mediere cu privire la acțiunea civilă, instanța lasă nesoluționată acțiunea civilă, Curtea reține că, potrivit art. 488 alin. (1) din Codul de procedură penală, împotriva sentinței pronunțate potrivit art. 486 din Codul de procedură penală, prin care este soluționată acțiunea civilă, procurorul, inculpatul, celelalte părți și persoana vătămată pot declara apel, în termen de 10 zile de la comunicare.

20. De asemenea, în situația lăsării nesoluționate de către instanța penală a acțiunii civile, conform art. 486 alin. (2) din Codul de procedură penală, persoana vătămată își poate valorifica drepturile și își poate apăra interesele în fața instanței civile competente, care, în privința stabilirii existenței și a întinderii prejudiciului, nu este ținută de hotărârea instanței penale de admitere a acordului de recunoaștere a vinovăției, întrucât, potrivit dispozițiilor art. 486 alin. (2) teza a doua din Codul de procedură penală, o astfel de hotărâre nu are autoritate de lucru judecat asupra întinderii prejudiciului în fața instanței civile. Așa fiind, în fața instanței civile, persoana vătămată beneficiază de soluționarea cauzei conform dispozițiilor Codului de procedură civilă referitoare la judecata în fond a cauzei și la căile de atac, bucurându-se de toate garanțiile procesuale specifice dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare asigurate în procesul civil.

21. Or, aspectele procesuale anterior analizate referitoare, pe de o parte, la dreptul de a exercita o cale de atac împotriva hotărârii pronunțate de instanța penală cu privire la soluționarea acțiunii civile, iar, pe de altă parte, privind dreptul persoanei vătămate de a obține repararea prejudiciului produs prin săvârșirea infracțiunii, în privința căreia este încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției, pe calea acțiunii civile, reprezintă tot atâtea garanții ale drepturilor fundamentale, prevăzute la art. 21 și art. 24 din Constituție, invocate de autorul excepției.

22. Cu privire la drepturile fundamentale anterior menționate, Curtea a reținut, în jurisprudența sa, că art. 21 alin. (3) din Constituție garantează dreptul părților de acces liber la justiție, precum și dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, constituind valorificarea explicită a prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Dreptul de acces liber la justiție presupune dreptul oricărei persoane de a se adresa instanțelor de judecată pentru apărarea drepturilor și a intereselor sale legitime. S-a statuat, în același sens, că dreptul la un proces echitabil, invocat în susținerea excepției, reprezintă un standard constituțional a cărui îndeplinire este apreciată în funcție de ansamblul procesului și ținând cont de specificul normelor procesurale aplicabile și, totodată, că dreptul la un proces echitabil presupune asigurarea unor principii fundamentale, precum contradictorialitatea și egalitatea armelor, care presupun ca fiecare dintre părți să dispună de posibilități suficiente, echivalente și adecvate de a-și susține apărările, fără ca vreuna dintre ele să fie defavorizată în raport cu cealaltă. Referitor la dreptul la apărare, reglementat la art. 24 din Constituție, instanța de contencios constituțional a reținut, prin aceeași jurisprudență, că acesta conferă oricărei părți implicate într-un proces, potrivit intereselor sale și indiferent de natura procesului, posibilitatea de a utiliza toate mijloacele prevăzute de lege pentru a invoca în apărarea sa fapte sau împrejurări. Acest drept presupune participarea la ședințele de judecată, folosirea mijloacelor de probă, invocarea excepțiilor prevăzute de legea procesual penală, exercitarea oricăror altor drepturi procesual penale și posibilitatea de a beneficia de serviciile unui apărător (a se vedea Decizia nr. 667 din 15 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 870 din 20 noiembrie 2015, paragrafele 29, 30 și 33).

23. Având în vedere aceste argumente, Curtea constată că nu poate fi reținută încălcarea dispozițiilor constituționale referitoare la dreptul la un proces echitabil și la dreptul la apărare.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 484 alin. (2) și art. 488 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioan Beșliu în Dosarul nr. 3.064/222/2014 al Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ioan Beșliu în Dosarul nr. 3.064/222/2014 al Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori și constată că dispozițiile art. 478 alin. (4) și art. 486 alin. (2) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Decizia se comunică Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința din data de 30 iunie 2016.

PREȘEDINTELE INTERIMAR AL CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 507

din 5 iulie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 260 și ale art. 426 lit. a) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 260 și art. 426 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Adrian Gheorghe Șulț în Dosarul nr. 2.200/114/2015 al Tribunalului Buzău — Secția penală, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.317D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Referitor la art. 260 din Codul de procedură penală se susține că acesta trebuie interpretat coroborat cu art. 10 alin. (2) din Codul de procedură penală și că reprezintă o transpunere în legislația românească a dispozițiilor art. 6 paragraful 3 lit. b) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la care, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că timpul necesar de care trebuie să dispună o persoană acuzată se analizează în funcție de circumstanțele concrete ale fiecărei cauze, ținând cont de natura, complexitatea și stadiul procedurii. Cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 426 lit. a) din Codul de procedură penală, se face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale, respectiv la Decizia nr. 515 din 7 iulie 2015, și se solicită menținerea acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 31 august 2015, pronunțată în Dosarul nr. 2.200/114/2015, **Tribunalul Buzău — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 260 și ale art. 426 lit. a) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Adrian Gheorghe Șulț într-o cauză ce are ca obiect soluționarea unei contestații în anulare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 260 din Codul de procedură penală permit primirea citației chiar și cu o zi înainte de termenul de judecată, nelăsând persoanei citate un termen rezonabil pentru a-și pregăti apărarea, aspect ce contravine dispozițiilor art. 24 din Constituție și ale art. 6 din Convenție. Se susține că prin noțiunea de „termen”, în sensul dispozițiilor Convenției, se înțelege un termen rezonabil, adică o limită de timp normală, obișnuită, în interiorul căreia partea interesată să își poată pregăti apărarea. Se arată, totodată, că textul criticat creează discriminare între persoanele care primesc citațiile cu mai multe zile înaintea termenului de judecată și cele aflate în situații similare celei a autorului excepției, care primesc citațiile cu o zi înainte de data stabilită de organul judiciar, motiv pentru care prevederile art. 260 din Codul de procedură penală contravin și art. 16 din Constituție.

6. Referitor la pretinsa neconstituționalitate a dispozițiilor art. 426 lit. a) din Codul de procedură penală, se susține că acestea contravin prevederilor art. 21 din Constituție, întrucât nu dau posibilitatea atacării, pe calea contestației în anulare, a încheierii de cameră preliminară pronunțate de instanța ierarhic superioară celei sesizate, încheiere ce reprezintă o hotărâre definitivă, care nu poate fi atacată pe tot parcursul procesului penal. Se arată, în acest sens, că, în situații cum este cea din prezenta cauză, în care judecătorul de cameră preliminară al instanței superioare nu respectă drepturile inculpatului, împrejurare cu caracter obiectiv, ce vatamă drepturile persoanei în cauză, dispozițiile Codului de procedură penală nu prevăd o

cale de atac prin care o asemenea vătămare să poată fi înlăturată. Pentru acest motiv, se apreciază că textul criticat încalcă accesul liber la justiție.

7. Tribunalul Buzău — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În ceea ce privește pretinsa neconstituționalitate a prevederilor art. 260 din Codul de procedură penală, se arată că acestea reglementează norme cu caracter general, aplicabile în fiecare situație în care legea procesual penală impune citarea unui subiect procesual în fața organelor judiciare. Se arată, de asemenea, că, pentru persoanele aflate în străinătate, art. 259 alin. (11) din Codul de procedură penală prevede că acestea trebuie să primească citația înainte cu 30 de zile de ziua stabilită pentru înfățișare. Se susține că, într-adevăr, legea procesual penală nu prevede un termen similar pentru persoanele care sunt citate în țară, dar că acestea se află într-o situație juridică diferită de cea a persoanelor din prima categorie, motiv pentru care textul criticat nu este de natură a încălca prevederile art. 16 din Constituție. Se mai arată că, chiar și în lipsa unui astfel de termen, persoana citată beneficiază pe tot parcursul procesului penal de garanțiile procesuale specifice dreptului la apărare. Astfel, art. 356 alin. (2) din Codul de procedură penală prevede, în cursul judecării, acordarea unui termen pentru angajarea unui apărător și pentru pregătirea apărării.

8. Referitor la pretinsa neconstituționalitate a prevederilor art. 426 lit. a) din Codul de procedură penală, se arată că, fiind o cale extraordinară de atac, contestația în anulare poate fi exercitată numai împotriva hotărârilor penale definitive, în cazurile și pentru motivele expres și limitativ prevăzute de lege. Se mai arată că, *de lege lata*, contestația în anulare se exercită împotriva hotărârilor judecătorești definitive, prin care se soluționează acțiunea penală dedusă judecării. Referitor la încheierea judecătorului de cameră preliminară, de soluționare a cererilor și a excepțiilor ridicate de către părți sau invocate din oficiu, se arată că împotriva acesteia, conform art. 347 din Codul de procedură penală, se poate formula contestație, în termen de 3 zile de la comunicare. Competența soluționării acestei contestații revine judecătorului de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară, iar încheierea pronunțată cu acest prilej este definitivă. Se susține, însă, că aceste aspecte nu sunt de natură a încălca normele constituționale și convenționale invocate de autorul excepției. Se face trimitere la considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 515 din 7 iulie 2015, prin care Curtea a respins o excepție de neconstituționalitate având același obiect, prin raportare la critici de neconstituționalitate similare.

9. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

10. Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se susține că prevederile art. 260 din Codul de procedură penală trebuie interpretate în coroborare cu cele ale art. 257 alin. (3) din Codul de procedură penală, care prevăd înmânarea citației înainte de termenul de citare stabilit de organele judiciare, precum și faptul că dispozițiile art. 426 lit. a) din Codul de procedură penală reprezintă opțiunea legiuitorului și, totodată, o aplicare a prevederilor art. 126 din Constituție care fac trimitere la „condițiile legii” atunci când reglementează căile de atac.

11. Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se arată că nu poate fi reținută critica referitoare la neconstituționalitatea dispozițiilor art. 260 din Codul de procedură penală, întrucât autorul solicită, în realitate, modificarea și completarea prevederilor legale anterior referite, prin introducerea unui termen minim înaintea datei înfățișării, anterior căruia persoanei citate să îi fie înmănată citația. În ceea ce privește pretinsa neconstituționalitate a prevederilor art. 426 lit. a) din Codul de procedură penală, se susține că, și în privința acestora, autorul excepției solicită modificarea și completarea textului criticat, prin introducerea în

cuprinsul său a unui nou caz de contestație în anulare. Or, modificarea și completarea legii este atribuția exclusivă a legiuitorului, prevăzută la art. 61 alin. (1) din Constituție, iar, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

12. Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 260 și art. 426 lit. a) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

— Art. 260: „(1) Citația se înmânează, oriunde este găsit, personal celui citat, care va semna dovada de primire.

(2) Dacă persoana citată refuză să primească citația, persoana însărcinată să comunice citația va afișa pe ușa destinatarului o înștiințare, încheind un proces-verbal cu privire la împrejurările constatate. Înștiințarea trebuie să cuprindă:

a) anul, luna, ziua și ora când afișarea a fost făcută;

b) numele și prenumele celui care a făcut afișarea și funcția acestuia;

c) numele, prenumele și domiciliul sau, după caz, reședința, respectiv sediul celui înștiințat;

d) numărul dosarului în legătură cu care se face înștiințarea și denumirea organului judiciar pe rolul căruia se află dosarul, cu indicarea sediului acestuia;

e) mențiunea că înștiințarea se referă la actul procedural al citației;

f) mențiunea termenului stabilit de organul judiciar care a emis citația în care destinatarul este în drept să se prezinte la organul judiciar pentru a i se comunica citația;

g) mențiunea că, în cazul în care destinatarul nu se prezintă pentru comunicarea citației în interiorul termenului prevăzut la lit. f), citația se consideră comunicată la împlinirea acestui termen;

h) semnătura celui care a afișat înștiințarea.

(21) Dacă persoana citată, primind citația, refuză sau nu poate să semneze dovada de primire, persoana însărcinată să comunice citația încheie despre aceasta proces-verbal.

(3) În cazul în care scrisoarea recomandată prin care se citează un suspect sau inculpat care locuiește în străinătate nu poate fi înmănată, precum și în cazul în care statul destinatarului nu permite citarea prin poștă, citația se va afișa la sediul parchetului sau al instanței, după caz.

(4) Citarea se poate realiza și prin intermediul autorităților competente ale statului străin dacă:

a) adresa celui citat este necunoscută sau inexactă;

b) nu a fost posibilă trimiterea citației prin intermediul poștei;

c) dacă citarea prin poștă a fost inefficientă sau necorespunzătoare.

(5) Când citarea se face potrivit art. 259 alin. (6)—(8), unitățile acolo arătate sunt obligate a înmâna de îndată citația persoanei citate sub luare de dovadă, certificându-i semnătura sau arătând motivul pentru care nu s-a putut obține semnătura acesteia. Dovada este predată agentului procedural, iar acesta o înaintează organului de urmărire penală sau instanței de judecată care a emis citația.

(6) Citația destinată unei instituții sau autorități publice ori altei persoane juridice se predă la registratură sau funcționarului

însărcinat cu primirea corespondenței. Dispozițiile alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(7) Când citarea se realizează potrivit art. 257 alin. (5), persoana care realizează citarea întocmește un proces-verbal.”;

— Art. 426 lit. a): „Împotriva hotărârilor penale definitive se poate face contestație în anulare în următoarele cazuri:

a) când judecata în apel a avut loc fără citarea legală a unei părți sau când, deși legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate.”;

15. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 20 cu privire la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 referitor la accesul liber la justiție și art. 24 referitor la dreptul la apărare, precum și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la dreptul la un proces echitabil.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 260 din Codul de procedură penală, Curtea constată că dispozițiile procesual penale referitoare la citare nu prevăd îndeplinirea acestei proceduri într-un termen minim, obligatoriu a fi respectat, înaintea datei stabilite de organul judiciar. Totodată, art. 257 alin. (3) din Codul de procedură penală prevede că este obligatoriu ca dovezile de îndeplinire a procedurii de citare să fie comunicate înainte de termenul de citare stabilit de organul judiciar. Acest aspect trebuie coroborat însă cu dispozițiile art. 356 din Codul de procedură penală, referitoare la asigurarea apărării, care sunt aplicabile pe tot parcursul judecării, ce prevăd, la alin. (3), dreptul persoanei vătămate și al părților la un termen pentru angajarea unui avocat și pentru pregătirea apărării, drept asigurat în fiecare etapă procesuală. De asemenea, Curtea reține că aceleași dispoziții legale trebuie coroborate și cu art. 10 alin. (2) din Codul de procedură penală, conform căroră părțile, subiecții procesuali și inculpatul au dreptul să beneficieze de timpul și înlesnirile necesare pregătirii apărării, dispoziție legală ce transpune în legislația națională art. 6 paragraful 3 lit. b) din Convenție, care consacră dreptul inculpatului de a dispune de timpul și de facilitățile necesare pentru pregătirea apărării.

17. Mai mult, Curtea reține că dispozițiile art. 281 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală prevăd drept cauză de nulitate absolută nerespectarea dispozițiilor legale referitoare la asistarea de către avocat a suspectului sau a inculpatului, precum și a celorlalte părți, atunci când asistența este obligatorie.

18. Prin urmare, Curtea constată că dispozițiile procesual penale referitoare la citare și la asigurarea apărării oferă părților garanțiile procesuale specifice dreptului fundamental prevăzut la art. 24 din Constituție, motiv pentru care nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate formulată de autorul excepției.

19. Cu privire la critica de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile art. 426 lit. a) din Codul de procedură penală, Curtea reține că acestea au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin Decizia nr. 515 din 7 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 11 august 2015, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate invocată. Prin decizia anterior menționată, paragraful 13, Curtea a reținut aspectul potrivit căruia contestația în anulare este o cale de atac cu o natură juridică mixtă, de cale extraordinară de atac, atât de anulare, având în vedere scopul urmărit, cât și de retractare, fiind de competența instanței a cărei hotărâre se vrea a fi anulată. Fiind o cale extraordinară de atac, contestația în anulare poate fi exercitată numai împotriva hotărârilor penale definitive. Prin aceeași decizie, paragraful 22, Curtea a statuat că textul criticat reprezintă opțiunea legiuitorului, exprimată în marja de apreciere prevăzută la art. 61 alin. (1) din Constituție. În acest sens, Curtea a constatat că prevederile art. 426 lit. a) din Codul de procedură penală reprezintă o aplicație în domeniul legii procesual penale a dispozițiilor constituționale ale art. 126 alin. (2), conform căroră „competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”,

coroborate cu cele ale art. 129, care fac referire la „condițiile legii” în reglementarea constituțională a căilor de atac. În fine, Curtea a mai constatat, prin decizia anterior menționată, paragraful 23, că reglementarea de către legiuitor, alături de cele două căi ordinare de atac (judecata în primă instanță și apelul), a căilor extraordinare de atac echivalează cu asigurarea unor garanții procesuale suplimentare în scopul aflării adevărului, principiu al aplicării legii procesual penale prevăzut la art. 5 din Codul de procedură penală.

20. Distinct de cele reținute prin Decizia nr. 515 din 7 iulie 2015, cu privire la încălcarea dispozițiilor legale referitoare la citare în procedura în cameră preliminară, invocate de autorul excepției, Curtea reține că, potrivit art. 342 din Codul de procedură penală, obiectul acestei proceduri îl constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală, acesta neavând în vedere stabilirea vinovăției inculpatului și aplicarea unei pedepse.

21. De asemenea, Curtea constată că, potrivit art. 345 alin. (2) din Codul de procedură penală, judecătorul de cameră preliminară se pronunță prin încheiere, care se comunică de îndată procurorului, părților și persoanei vătămate, în urma unei proceduri contradictorii, care se desfășoară, conform art. 345 alin. (1) din Codul de procedură penală, cu ascultarea concluziilor părților și ale persoanei vătămate, dacă sunt prezente, precum și a concluziilor procurorului, procedură care asigură participanților la procesul penal anterior enumerați toate garanțiile procesuale specifice dreptului de acces liber la justiție.

22. Totodată, împotriva încheierii astfel pronunțate, conform art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală, procurorul, părțile și persoana vătămată pot formula contestație, în termen de 3 zile de la comunicare. Aceasta va fi soluționată de către judecătorul de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară celei sesizate, cu citarea părților și a persoanei vătămate și cu participarea procurorului. În acest sens, din interpretarea *per a contrario* a dispozițiilor alin. (4) al art. 347 din Codul de procedură penală, Curtea reține că în soluționarea contestației pot fi invocate sau ridicate din oficiu doar acele cereri sau excepții care au fost invocate sau ridicate din oficiu în fața judecătorului de cameră preliminară în procedura desfășurată în fața instanței sesizate cu rechizitoriu, precum și cazurile de nulitate absolută.

23. Cu toate acestea, nerespectarea dispozițiilor legale referitoare la citare constituie cauză de nulitate relativă, conform art. 282 alin. (1) coroborat cu art. 281 din Codul de procedură penală. Acestea din urmă, fiind norme cu caracter general, prevăzute de legiuitor în partea generală a Codului de procedură penală, sunt aplicabile în privința tuturor cazurilor de nerespectare a dispozițiilor procesual penale care pot interveni pe tot parcursul procesului penal, inclusiv în procedura camerei preliminare, și care constituie cazuri de nulitate relativă. Așa fiind, ele pot fi invocate, conform alin. (4) al aceluiași art. 282: a) până la închiderea procedurii de cameră preliminară, dacă încălcarea a intervenit în cursul urmăririi penale sau în această procedură; b) până la primul termen de judecată cu procedura legal îndeplinită, dacă încălcarea a intervenit în cursul urmăririi penale, când instanța a fost sesizată cu un acord de recunoaștere a vinovăției; c) până la următorul termen de judecată cu procedura completă, dacă încălcarea a intervenit în cursul judecării.

24. Coroborând dispozițiile legale mai sus menționate, Curtea reține că nelegala citare în cursul urmăririi penale sau a procedurii de cameră preliminară poate fi invocată în fața judecătorului de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară, conform art. 347 alin. (4) din Codul de procedură penală, doar dacă a fost invocată și în fața judecătorului de cameră preliminară de la instanța inferioară. În schimb, dacă încălcarea dispozițiilor legale referitoare la citare are loc în procedura soluționării contestației, formulate conform art. 347 din Codul de procedură penală, acest aspect va putea fi invocat, în cursul acestei proceduri, având în vedere că, potrivit art. 347

alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală, aceasta se soluționează conform procedurii de cameră preliminară, prevăzută la art. 345 din același cod, în cadrul căreia sunt aplicabile prevederile art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală referitoare la invocarea cazurilor de nulitate relativă.

25. Având în vedere considerentele mai sus arătate, Curtea reține că dispozițiile art. 347 coroborate cu cele ale art. 342—346 din Codul de procedură penală referitoare la camera preliminară și cu cele ale art. 282 din Codul de procedură penală referitoare la nulitatea relativă, oferă garanțiile procesuale specifice dreptului la apărare, drept fundamental invocat de autorul excepției în situația nerespectării dispozițiilor legale referitoare la citare în procedura în camera preliminară.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Adrian Gheorghe Șulț în Dosarul nr. 2.200/114/2015 al Tribunalului Buzău — Secția penală și constată că dispozițiile art. 260 și ale art. 426 lit. a) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Buzău — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 iulie 2016.

PREȘEDINTELE INTERIMAR AL CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind eliberarea domnului Vasile Daniel din funcția
de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Agenției Naționale pentru Romi**

În temeiul art. 15 lit. a) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2004 pentru înființarea Agenției Naționale pentru Romi, aprobată cu modificări prin Legea nr. 7/2005, cu modificările ulterioare, precum și al art. 6 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.703/2004 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Romi, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Vasile Daniel se eliberează din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Naționale pentru Romi.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Florin Marius Tacu

București, 11 noiembrie 2016.
Nr. 353.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind numirea doamnei Ionelia Claudia Grosu în funcția
de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Agenției Naționale pentru Romi**

În temeiul art. 15 lit. a) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2004 pentru înființarea Agenției Naționale pentru Romi, aprobată cu modificări prin Legea nr. 7/2005, cu modificările ulterioare, precum și al art. 6 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.703/2004 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Romi, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Ionelia Claudia Grosu se numește în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Naționale pentru Romi.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Florin Marius Tacu

București, 11 noiembrie 2016.

Nr. 354.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368941700